

Határozatok Tára

A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE
(második tanács)
2011. november 10.

F-18/09. sz. ügy

Mohamed Merhzaoui
kontra
az Európai Unió Tanácsa

„Közszolgálat — Tisztviselők — Elöléptetés — Besorolási fokozatba való besorolás — Tisztviselővé kinevezett helyi alkalmazottak — A személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 10. cikke — Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek mellékletének 3. cikke — 2008. évi előléptetési eljárás — Az AST csoport előmeneteli pályáját követő tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata — A 2005/2006-os értékelő jelentéseken alapuló eljárás — Az ellátott feladatokkal járó felelősség mértékének szempontja”

Tárgy: Az EK 236. cikk és az EAK 152. cikk alapján benyújtott kereset, amelyben M. Merhzaoui lényegében egyrészt az őt az asszisztensek csoportjának az AST 1–AST 7 besorolási fokozatokat magában foglaló előmeneteli pályájára beosztó tanácsi határozat, másrészt a 2008. évi előléptetési eljárásban az AST 2 besorolási fokozatba való előléptetését mellőző tanácsi határozat megsemmisítését kéri.

Határozat: A Közzolgálati Törvényszék a keresetet elutasítja. M. Merhzaoui maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni a Tanácsnál felmerült költségeket.

Összefoglaló

1. *Tisztviselők — Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek — Helyi alkalmazottak — A személyzeti szabályzat XIII. mellékletének alkalmazhatósága (Személyzeti szabályzat, XIII. melléklet, 10. cikk, (3) bekezdés; az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, melléklet, 1. cikk, (1) bekezdés; 723/2004/EK tanácsi rendelet)*

2. *Eljárás — Új jogalapoknak az eljárás folyamán történő előterjesztése — Feltételek — Új elem — Fogalom (A Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata, 43. cikk, 1. §)*

3. *Tisztviselők — Kereset — Jogalapok — Az indokolás elégtelensége — Hivatalból történő megállapítás*

4. *Tisztviselők — Elöléptetés — Az érdemek összehasonlító vizsgálata — Az adminisztráció mérlegelési jogköre — Figyelembe vehető körülmények — Az ellátott feladatokkal járó felelősség mértéke (Személyzeti szabályzat, 45. cikk)*

5. *Tisztviselők — Az adminisztráció aktusai — Az érvényesség vétele — Vitatás — Bizonyítási teher*

6. *Tisztviselők — Kereset — Az eljáráshoz fűződő érdek — Személyes kifogások szükségessége*

7. *Tisztviselők — Előléptetés — Az érdemek összehasonlító vizsgálata — Az adminisztráció mérlegelési jogköre — Figyelembe vehető körülmények*
(Személyzeti szabályzat, 43. cikk)

8. *Tisztviselők — Előléptetés — Elő nem léptetett jelölt panaszja — Elutasító határozat — Indokolási kötelezettség — Terjedelem*
(Személyzeti szabályzat, 25. és 45. cikk)

1. A személyzeti szabályzat XIII. melléklete 10. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó a helyi alkalmazottakra, mivel az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek melléklete 1. cikke (1) bekezdésének értelmében a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének rendelkezéseit analógia útján alkalmazni kell a 2004. április 30-án alkalmazásban álló egyéb alkalmazottakra, így – köztük – a helyi alkalmazottakra is.

(lásd a 35. pontot)

2. A Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzata 43. cikkének 1. §-a szerint az első beadványváltást követően nem lehet új jogalapot felhozni, kivéve ha az olyan körülményeken alapul, amelyek az eljárás során merültek fel. E tekintetben nem lehet új körülménynek tekinteni az uniós bíróság olyan ítéletét, amelyet azt követően hoztak meg, hogy a felperes benyújtotta keresetét, ám amely e kereset benyújtását megelőzően létrejött jogi helyzetre vonatkozik.

(lásd a 36. pontot)

Hivatkozás:

az Elsőfokú Bíróság T-80/01. sz., Diehl-Leistner kontra Bizottság ügyben 2003. május 20-án hozott ítéletének 38. pontja.

3. Az indokolási kötelezettség megsértése kógens jogalappal minősül, amelyet az uniós bíróságnak minden esetben hivatalból vizsgálnia kell. Ennélfogva az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó kifogás nem lehet elfogadhatatlan amiatt, hogy a keresetlevélben nincs kellőképpen kifejtve.

(lásd a 47. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság C-166/95. P. sz., Bizottság kontra Daffix ügyben 1997. február 20-án hozott ítéletének 24. pontja;

az Elsőfokú Bíróság T-171/05. sz., Nijss kontra Számvevőszék ügyben 2006. október 3-án hozott ítéletének 31. pontja.

4. A személyzeti szabályzat 45. cikkében szereplő „adott esetben” kifejezés azt jelenti, hogy bár főszabály szerint az ugyanazon besorolási fokozatba tartozó tisztviselők rendszeren egyenértékű felelősséggel járó feladatokat látnak el, amennyiben ténylegesen nem ez a helyzet, e körülményt figyelembe kell venni az előléptetési eljárásban, következésképpen az adminisztrációnak az előléptethető tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata során figyelembe kell vennie a valamely előléptethető tisztviselő által ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét, amennyiben az meghaladja az ugyanolyan besorolási fokozatba tartozó tisztviselők által általában viselt felelősség mértékét.

(lásd az 59. pontot)

5. Egyrészt a közigazgatási aktusok jogszerűségét vélelmezni kell, másrészt főszabály szerint a bizonyítási terhet az állító fél viseli, ennél fogva a felperesnek legalább olyan kellően pontos, objektív és egybevágó utaló körülményekre kell hivatkoznia, amelyek alátámasztják vagy valószínűsítik az állítása alapjául szolgáló tények fennállását. Következésképpen azon tisztviselőnek, aki nem tud bizonyítékra vagy legalább utaló körülmények csoportjára hivatkozni, el kell fogadnia az előléptetésekkel kapcsolatban hozott határozatok jogszerűségére vonatkozó vélelmet, és e tisztviselő nem követelheti a Közszolgálati Törvényszéktől, hogy vizsgálja meg a többi előléptethető tisztviselőre vonatkozó összes értékelő jelentést és az általuk ellátott feladatokkal járó felelősség mértékét annak megállapítása érdekében, hogy a kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvaló értékelési hibát vétett-e, amikor úgy döntött, hogy őt nem lépteti elő.

(lásd a 61. pontot)

Hivatkozás:

a Közszolgálati Törvényszék F-15/08. sz., Wiame kontra Bizottság ügyben 2010. február 4-én hozott ítéletének 21. pontja.

6. Bár a tisztviselő nem léphet fel a jogszerűség védelme vagy az intézmények érdekében, és a megsemmisítés iránti kereset alátámasztására kizárólag személyes kifogásokra hivatkozhat, a felhozott kifogás személyes kifogásnak minősüléséhez elegendő, ha a hivatkozott jogellenesség hatással volt a jogi helyzetére.

(lásd a 63. pontot)

Hivatkozás:

a Közszolgálati Törvényszék F-43/05. sz., Chassagne kontra Bizottság ügyben 2007. január 23-án hozott ítéletének 100. pontja.

7. Bár az értékelő jelentés az értékelés nélkülözhetetlen eleme minden olyan esetben, amikor a tisztviselő előmenetelét figyelembe veszik az előléptetésére vonatkozó határozat meghozatala során, a személyzeti szabályzat 43. cikke csupán azt írja elő, hogy legalább két évente értékelő jelentést kell készíteni. Mivel nem teszi kötelezővé, hogy az előléptetési eljárást ugyanolyan rendszerességgel folytassák le, mint az értékelési eljárást, a személyzeti szabályzat nem zárja ki, hogy a kinevezésre jogosult hatóság anélkül döntsön az előléptetésről, hogy friss értékelő jelentés állna rendelkezésére.

Márpedig figyelembe véve, hogy sem a személyzeti szabályzat, sem az intézmények belső szabályai nem írják elő az értékelési és az előléptetési eljárások egymáshoz igazítását, és az adminisztráció széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az előléptetési eljárás lefolytatása tekintetében, továbbá bár az adminisztrációnak arra kell törekednie, hogy az előléptetésre vonatkozó döntéshozatal során a legfrissebb értékelő jelentésekkel rendelkezzen, nem minősül jogellenességnek, ha az említett jelentések kivételesen nem állnak rendelkezésére, különösen akkor nem, ha az összes előléptethető tisztviselő ugyanolyan bánásmódban részesült.

Különösen ez a helyzet akkor, amikor az értékelő jelentés hiánya az értékelési eljárás szabályos lefolytatásának következménye. Ennek megfelelően, mivel a tisztviselő kinevezésére – szolgálati érdekből – sor kerülhet az értékelési eljárás alapját képező értékelési időszak kezdetétől függetlenül, elkerülhetetlen, hogy az újonnan kinevezett tisztviselőket rövidebb időszak alapján értékeljék, mint a kollégáikat.

(lásd a 64–67. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság C-68/91. sz., Moritz kontra Bizottság ügyben 1992. december 17-én hozott ítéletének 16. pontja;

az Elsőfokú Bíróság T-194/99. sz., Sebastiani kontra Bizottság ügyben 2001. november 15-én hozott ítéletének 45., 46. és 49. pontja.

8. Bár a kinevezésre jogosult hatóság az előléptetést mellőző határozatokban nem köteles feltüntetni e határozatok indokait, az elő nem léptetett jelölt panaszát elutasító határozatban köteles az említett indokolást megadni.

Ugyanis az indokolási kötelezettséget a konkrét körülményektől függően, különösen a jogi aktus tartalma, a hivatkozott indokolás jellege, valamint a címzettnek a magyarázathoz fűződő érdeke alapján kell értékelni. Ennek megfelelően a sok személyt érintő eljárás – például az előléptetési eljárás – keretében elfogadott határozat indokolását illetően a kinevezésre jogosult hatóságtól nem lehet azt követelni, hogy az említett panaszt elutasító határozatában a panaszban felhozott kifogásokon túlmenően indokolja az előléptetést mellőző határozatát, különösen annak ismertetésével, hogy az egyes előléptethető tisztviselőknek miért voltak jelentősebb érdemeik, mint a panaszt benyújtó tisztviselőnek.

(lásd a 71. és 75. pontot)

Hivatkozás:

az Elsőfokú Bíróság T-60/94. sz., Pierrat kontra Bíróság ügyben 1995. január 26-án hozott ítéletének 31. és 32. pontja; T-118/95. sz., Anacoreta Correia kontra Bizottság ügyben 1996. június 11-én hozott ítéletének 82. pontja; T-283/97. sz., Thinus kontra Bizottság ügyben 1999. április 27-én hozott ítéletének 73. pontja; T-83/03. sz., Salazar Brier kontra Bizottság ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének 78. pontja; T-422/04. sz., Lavagnoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 23-án hozott ítéletének 69. pontja;

a Közszolgálati Törvényszék F-81/07. sz., Barbin kontra Parlament ügyben 2008. október 8-án hozott ítéletének 27. pontja.